

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως
(22 Δεκεμβρίου)

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ως χριστιανοί πιστεύουμε σε έναν προσωπικό και ζώντα Θεό και όχι σε κάποιου είδους μακρινό και εγωκεντρικό Θεό, βυθισμένο στη φίλαυτη ενατένιση του εαυτού του και ανίκανο να εισέλθει σε κοινωνία με τα κτιστά όντα. Για μας η απόδειξη της υπάρξεως του Θεού είναι η ενέργειά Του, η Χάρη Του, με την οποία μετέχουμε στη ζωή Του.

Ακόμη και όταν ο άνθρωπος είναι γεμάτος αμφιβολίες, το άγγιγμα της θείας χάριτος στην καρδιά του διασκορπίζει όλα τα νέφη και ενεργοποιεί μέσα του τη θεία ζωή. Η ζωή αυτή δεν είναι εκ του κόσμου τούτου, και κανένας καθαρά ανθρώπινος συλλογισμός δεν μπορεί να της αντιταχθεί. Η πρώτη πίστη του ανθρώπου στρέφει την ύπαρξή του προς τον Θεό, ενσταλάζει μέσα του τον φόβο του Θεού και αιχμαλωτίζει την καρδιά.

Το γεγονός της γέννησης; Του Υιού του Θεού αποτελεί το «μέγα της ευσεβείας μυστήριο», (Α' Τιμ. 3,16). Ολόκληρη η ανθρωπότητα προετοιμάσθηκε με προφητικά γεγονότα, ρήσεις και άγιες γραφές, και σε απίστευτα μεγάλο βαθμό λεπτομέρειας. Με την γέννηση του Χριστού δεν εορτάζουμε απλώς την ανάμνηση αυτού του γεγονότος αλλά κυρίως τα αποτελέσματα που είχε η πράξη αυτή. Δηλαδή την δυνατότητα που έχει πλέον ο άνθρωπος να προσλάβει την θεία ζωή που του φανέρωσε ο Χριστός και να γίνει κατά χάριν Θεός.

Ο Θεός τίμησε τον άνθρωπο δημιουργώντας τον «κατ' εικόνα Αυτού και καθ' ομοίωσιν». Η πρωταρχική πνοή ζωής που ο Θεός «ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού» τον στεφάνωσε με δόξα και τιμή, και με τρόπο προφητικό τον κατέστησε κατάλληλο να δεχθεί την ευαγγελική αποκάλυψη, που έμελλε να φέρει στον κόσμο ο Υιός Του.

Ο Χριστός με την χάρη Του σκέπασε ολόκληρη τη γη. Η Εκκλησία λαμπρύνεται και πανηγυρίζει λαμπρά τη φανέρωση της αγάπης του Θεού, που τόσο πολύ αγάπησε τον κόσμο, ώστε να δώσει τον Μονογενή

Του Υιού, για να μη χάνεται στο σκοτάδι της ανυπαρξίας όποιος πιστεύει, αλλά να έχει ζωή αιώνια. Πτώχευσε ο Θεός, για να πλουτίσει ο ενδεής άνθρωπος. Τα Χριστούγεννα γιορτάζουμε την καινούρια δημιουργία, την «παλιγγενεσία», την αναδημιουργία του ανθρώπου.

Από τότε που ο Θεός γεννήθηκε και έφερε τη χάρη πάνω στη γη, η Εκκλησία, ως μητέρα τίκτουσα, ωδινάται και πάσχει με τον πόθο να γεννηθεί ο Υιός του Θεού στην καρδιά κάθε πιστού. Η σημερινή ευαγγελική περικοπή μαρτυρεί ακριβώς αυτή την θεία κατάβαση: ο Θεός να γίνει άνθρωπος, όπως λένε οι άγιοι Πατέρες, για να γίνει ο άνθρωπος Θεός.

Δόθηκε στους ανθρώπους «χάρις αντί χάριτος»(Ιωάν. 1,16). Δηλαδή οι άνθρωποι έχουν πλέον την δυνατότητα να γεννηθούν εν Πνεύματι μαζί με τον Χριστό και να αναγεννηθούν δια της χάριτός Του. Αυτό είναι το ελπιδοφόρο μήνυμα της εορτής της Γεννήσεως του Χριστού που ετοιμαζόμαστε να εορτάσουμε οι χριστιανοί.

Από τη ανατολή της ζωής του Θείου Βρέφους διακρίνουμε το άφατο μυστήριο της κενώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού. Ακατάληπτη και ανεκδιήγητη η μεγαλοσύνη Του άπειρη και ανεξιχνίαστη και η κατάβασή Του. Αδυνατούμε να συλλάβουμε με τον χοϊκό μας νου το μεγαλείο του Θεού και δεν ισχύουμε να αντιληφθούμε την ταπείνωση και την κατάβασή Του, διότι ο Θεός των Χριστιανών, ο Κύριος του Ισραήλ, είναι Άπειρος στην πλούσια Θεότητά Του και Τέλειος στην άμετρη κένωσή Του.

Αδελφοί μου, ο μάταιος αυτός κόσμος αγωνίζεται να αφήσει στην ψυχή μας τις εντυπώσεις του, παλεύει να μας κρατήσει κοντά του με τις παρερχόμενες εικόνες, που προσπαθεί να εντυπώσει όσο το δυνατό βαθύτερα μέσα μας.

Βλέποντας το θαύμα της Γεννήσεως του Χριστού, που έγινε με τον πιο ταπεινό και εμπερίστατο τρόπο, δεν μένει παρά να γίνουμε και εμείς ξένοι για τον κόσμο αυτόν, ξένοι στη ματαιότητα του κόσμου, μεταθέτοντας τον νου μας στον ουρανό, εκεί από όπου ο Χριστός κατήλθε και ανέβη, εκεί όπου είναι κρυμμένη η ζωή μας.